

Balázs Dániel – balazsdaniel0413@gmail.com

Limerick

University of Limerick – Pszichológia

A Károli Gáspár Református Egyetem jövőre végzős, mesterképzéses pszichológia szakos hallgatója vagyok. 2017 tavaszi félévében nyertem el az Erasmus tanulmányi ösztöndíját, Írországba.

A végleges úticél viszonylag későn dőlt el, mivel eredetileg Nizzába mentem volna, amit személyes okok miatt visszamondtam. Legfőbb indok a nyelv volt, ugyanis szükségesebbnek éreztem az angolomat fejleszteni, mint a francia nyelvtudásomat. Az egyetem pont ekkor kötött friss Erasmus szerződést egy ír egyetemmel, én pedig éltem a lehetőséggel és jelentkeztem. Így egy másik pszichológia szakos hallgatóval ketten voltunk az első kiutazók Limerickbe.

Írország rendkívül **drága**. Összehasonlítva más európai úticélokkal, amit más Erasmuson résztvevőktől hallottam, az **ösztöndíj** itt közel sem elég, legfeljebb nagyon szűkösen. Csak olyannak ajánlom, aki vagy össze tud spórolni egy kis plusz pénzt, vagy vállalja, hogy dolgozik egyetem mellett. **Munkát** találni nehéz, de nem lehetetlen, a fizetések pedig nagyon jók. Én nem dolgoztam, de ismertem olyan külföldit, aki igen. Facebookon még limericki magyarok csoport is van, ahol egyszerűen lehet segítséget kérni más kint tartózkodótól.

Limerickbe Dublinból a legegyszerűbb eljutni, busszal. Nem drága, viszonylag gyors, és van járat egyenesen a repülőtérrel vagy a városból is. Van Limerick mellett is egy repülőtér (Shannon), de oda körülményes eljutni és nincs egyenes járat Budapestről.

Szállást jóval az érkezés előtt érdemes foglalni, ahogy lehetséges. Én kollégiumban laktam (Troy Student Village), ami elég drága, de közel van az egyetemhez és jól felszerelt. Több UL (University of Limerick) kollégium van, a legkisebb, ha jól emlékszem, 2 fős, a legnagyobb 8. Mindegyikben külön hálószobák vannak, közös nappalival és konyhával, de lehet olyan szobát is igényelni, ahol külön fürdőszoba és WC is van. Én egy 3 fős apartmanban laktam egy lengyel és egy grúz lánnyal, mindenkinek külön fürdőszobája volt. Összesen 2450 eurot fizettem négy hónapra, amiből 200 euro letét, amit visszautalnak távozáskor. Ez azt jelenti, hogy az ösztöndíj a szállásra sem volt elég teljese egészében, pedig az egyik legolcsóbb kollégiumban laktam. A városi lakások valamivel olcsóbbak, de messze vannak.

Maga a **város** szerintem nem szép. A folyóparton álló vár (King John's Castle) és környéke gyönyörű, a többi nem igazán. Természetesen itt is megtalálhatja mindenki a saját kis részletét, amitől megszereti. Nekem ezek a színes ajtók voltak és a bárhonnan látható St John's Cathedral és a St Mary's Cathedral, amik távolról sejtetik a sötét, kemény, de valahol mesebeli régi Limericket, amilyen egyszer lehetett.

Az **egyetem** körülbelül egy óra sétára van a város szívéből, a legtávolabbi kollégiumtól pedig 20 percre maximum. Maga az épület nekem nagyon tetszett, de nem egy klasszikus szépség, a környék viszont gyönyörű. Minden hihetetlenül zöld (ahogy az ország többi részén is), az egyetem területén pedig keresztülhalad Írország leghosszabb folyója, a Shannon. Talán azért, mert ilyen távol van a várostól, kialakítottak egy külön közösséget, ahol szinte minden megtalálható: bank, posta, éttermek, kocsmák, kávézók, Spar (ami a legdrágább bolt, szóval nem érdemes ott vásárolni), orvos, egy óriási sportaréna uszodával, konditeremmel, mindennel felszerelve, egy nagy focipálya, 2 rögbi és gallfoci (ami az egyik legfurább sport) pálya, de még templom is. Az egyetem nagyon jól felszerelt. A könyvtár eddig is nagyon

nagy volt (3 emelet), de következő tanévre a duplájára bővítik. Röviden összefoglalva úgy alakították ki, hogy bárki túlélhesse anélkül, hogy be kéne mennie a városba.

Az **oktatás** nagyon jó, már ami a pszichológiát illeti. Fél év alatt többet fejlődtem, mint az alapképzésem három éve alatt. Ez azt is jelenti, hogy tanulni kell és óráról órára készülni, de megéri. Kritikus gondolkodásra tanítanak, inkább gyakorlati készségek elsajátítására, mint magolásra, a tanárok segítőkészek és felkészültek, az órák pedig érdekesek. Egyedül az extra angolt tartom teljesen feleslegesnek, olyanok számára, akik jól beszélnek angolul. Én a nyelvtanomat szerettem volna fejleszteni, de arra nem volt túl hasznos.

A **nemzetközi közösség** hatalmas Limerickben, rengeteg ösztöndíjprogramban vesznek részt. Az Erasmusosokon kívül Amerikából és a Távol-Keletről érkeznek sokan. A **társasági** élet is nagyon jó, a szervezett programokon túl hetente többször van buli az egyik legnépszerűbb egyetemi bárban. Nekem ezek kicsit „tinidiszko” hangulatúak voltak, de mivel rengetegen érkeznek különböző országokból, így bárki megtalálhatja a saját társaságát. Mivel sokan maradnak egész évre, így ilyen szempontból talán érdekesebb első félévben érkezni.

A szervezett **programok** jók voltak, érdemes csatlakozni közösségekhez, mint az International Society (főleg utazásokat szerveznek) vagy az Outdoor Pursuits (főleg túrák), de a kajak klubból a feminista közösségen át a tea klubig minden megtalálható. Az egyetem és a kollégiumok is szerveznek külön, saját programokat, amikre érdemes figyelni, mert van, hogy ingyen ebédet adnak, de van olyan is, hogy ingyen túrát.

Szórakozás szempontjából leginkább az egyetemi bárokban rendezik a nagy nemzetközi bulikat. A városban egy-két szórakozóhelytől eltekintve leginkább az autentikus ír bárókba érdemes ellátogatni, amik közül nekem az abszolút kedvencem a Flannery's volt, a Shannon streeten (minden második bárnak Flannery's a neve Limerickben). A hely olyan,

mint bármilyen film ír kocsmajelenetének a díszlete, a személyzet nagyon kedves, vasárnap esténként pedig az egyik asztalnál élő ír népzene szól.

Nem lehet úgy **Írországról** beszélni, hogy ne említенém az időjárást. Először is meg lehet szokni. Másodszor az első napsütéssel rájöttem, hogy miért nem depressziós az egész ország. Ahogy kisüt a nap, az egész országban mindenkinek mosolyra görbül a szája. Ilyenkor indokolatlanul kevés ruhában mindenki kimegy a parkokba, terekre, a szabadba. Megtanítottak nem panaszkodni, hogy rossz az idő, hanem értékelni, ha jó. Egy ír mondás szerint, „ha nem tetszik az idő, várj öt percet”. Ez teljes mértékben leírja az időjárást. Egész évben 10 fok körül ingadozik a hőmérséklet, de van, hogy egyik percben jégeső esik, a következőben szikrázó napsütés, majd orkán erejű szél vagy zuhogó eső.

Az **írekre**, már amennyire ennyi idő alatt le lehet vonni következtetéseket, igaz majdnem minden sztereotípiát. Rengeteget isznak, nagyon hangosak, sokat énekelnek, sok köztük a vörös hajú, érthetetlen akcentussal beszélnek és imádják a krumplit. Ami az általános hiedelmeken túlmutat, az az, hogy mind susogós nadrágot hordanak és ugyanolyan a hajuk, segítőkészek, kedvesek, szórakoztatóak, aktívak és az alapvető konzervatív beállítottság ellenére befogadják az idegeneket. A gasztronómiájuk szörnyű, talán a legrosszabb, amivel valaha találkoztam. Ha tehetik, krumplit esznek krumplival, de még a kiváló ír marhából és tejtermékekből is képesek egy jobb esetben egy semmilyen ételt készíteni. Ez anyagi szempontból előnyös, mert nincs csábítás éttermekben evésre.

Írország gyönyörű. **Limerick** talán az egyik legkevésbé szép város, ahol voltam, de jó helyen van, a nagyon északi helyeket leszámítva minden elérhető. A városon belül a várat szerintem csak kívülről érdemes megnézni, de úgy nagyon szép, valamint hétvégente a piac (Milk market) hangulatában is van valami magával ragadó. A központból vezet egy hosszabb út az egyetemre, végig a Shannon partján, ami megéri a kerülőt. A helyi csapat rögbimeccsét sem szabad kihagyni, a stadion (Thomond Park) atmoszférája maradandó élmény azoknak is,

akik egyáltalán nem ismerik a rögbi szabályokat. Sok helyre eljutottam az országban, amikből csak a kedvenceimet emelném ki, és azokat, amiket muszáj megemlíteni. **Dublint** érdemes megnézni, de egy tipikus angolszász nagyváros, az ország hangulatát szerintem nem adja vissza eléggé. A második legnagyobb város **Cork**, amit, ha másért nem, azért útba lehet ejteni, mert csak rajta keresztül lehet eljutni két apró városba, amik többnyire lemaradnak a nagy ír látványosságok listájáról, de én imádtam őket: **Kinsale** és **Cobh**. Szintén délre Limericktól, **Dingle**, **Kerry** megye és a **Killarney** Nemzeti Park kötelező úti cél. Itt lehet találkozni talán az egyik legfurcsább akcentussal is. A nyugati parton Dingle-től északra is gyönyörű helyek vannak. A **Moher-sziklák** például az egyik leglenyűgözőbb hely, ahol valaha voltam. Kicsit északabbra **Galway**, a harmadik legnagyobb város is nagyon szép. Valójában Írországból a városokon kívül minden gyönyörű. Minden annyira zöld, hogy az szinte felfoghatatlan. Sajnos nem jutottam el mindenhova, úgyhogy biztos, hogy nem teljes a lista.

Összegezve nagyon jó döntés volt, hogy Írországot választottam. Az angolom rengeteget fejlődött, csodálatos helyeken jártam és nagyon sokat tanultam. Ez persze azt is jelenti, hogy ez nem egészen az a bulis Erasmus, mint sok másik, igényel némi plusz energia befektetést, de abszolút megéri. Hogy hogy lehet újra beilleszkedni itthon, az pedig megint egy más kérdés...